

FELSŐKRISZTINA

2002. TE DEUM

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9, telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

délelőtt 9-12, délután 1/25-1/26 óráig

Fórum, a plébániai zsinat jegyében

Május 11-én a képviselőtestület **plébániai fórumot** rendezett. Ezen a napon *Márton atya* hivatalosan is meghirdette a plébániai zsinatot, amelyet a tervek szerint 2003-ban, a pünkösöd előtti pénteken és szombaton rendezünk meg. A fórum központi témája ebből fakadóan a zsinatra való előkészület, annak megszervezése és lebonyolítása volt. A közös gondolkodásban sokat segített *Szabados János*, a szentendrei Keresztelő János egyházközség képviselője. Náluk már 1999-ben megtartották a zsinatot, s, mint a szervezési munkacsoport tagja, beszámolt a tapasztalatokról. Beszélt a sikerekről, de a kudarcokról is. A hasznos tanácsok mellett segédanyagokat is kaptunk tőle, sőt ígéretet is, hogy az előkészületek során rendszeresen konzultálunk, s ha szükségét érezzük, segítenek.

Az előadást követően arról szó volt, hogy is kezdjük a felkészülést. A tervek szerint júniusban a „Felsőkrisztina” mellékleteként megjelentetünk egy tájékoztatót. Ebben ismertetjük a zsinat célját, az előkészület menetét, a munkacsoportokat, vezetőik nevét, elérhetőségüket. A tényleges előkészület a Mindszenty- zárandoklattal, majd a plébániai lelki gyakorlatlal indul. Ezt követően a munkacsoportokban folytatódik majd a munka, amelyet a zsinat két napja zár le. *(folytatás a 3. oldalon)*

Idén is jól éreztük magunkat a majálison

Krónika

*„Istenem, add, hogy ne ítéljek -
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.
..”*

Reményik Sándor: Ne ítélj

A Húsvét öröme után szomorú két hónap köszöntött ránk. Szomorú, mert ismét elbuktunk. Elbuktunk, mert megint megbukott az ország nagyobbik fele. Mert a gonosz megkísértett szép szavakkal, ígéretet szirénhangjaival, gúnyal és gyűlöletkeltéssel, de sértődöttséggel, duzzogással, megosztottsággal, egyéni hiúsággal is. De félnünk mégsem kell, „...mert te Uram megsegítesz és megvigasztalsz...” bennünket. Az elmúlt hetek a továbblépés útját is megmutatták, csak helyesen kell vele élnünk. És bár vannak, akik máris az „új király” kegyeit keresik, mi ne feledkezzünk meg arról, amit kaptunk, s amivel tartozunk. A Kárpát-medence magyarjai ismét egy nemzetként tervezhetnék a közös jövőt, s ahogy *Makovecz Imre* mondta: „ami nem sikerült *Horthy Miklósnak* és *Teleki Pálnak*, az *Orbán Viktor*nak részben sikerült”.

*

(folytatás a 2. oldalon)

(folytatás az 1. oldalról)

A Lélek ott fúj, ahol akar, tapasztalhattuk az idén **bérmáláskor** is. *Spányi Antal* püspök úr, aki jubileumi ünnepségünk után két évvel ismét ellátogatott hozzánk, hogy közösségünk lelki épülésének is tanúja legyen, 19 bérmálkozót avatott nagykorú kereszténnyé, közöttük felnőtteket, családanyákat és családapákat. Szeretettel fogadjuk és köszöntjük őket.

*

Május 4-én délelőtt rendeztük meg az immár hagyományos plébániai **majalist**. Bár ezen a napon volt Esztergomban mártír bíborosunk emlékmiséje és a Mindszenty - emlékhely megáldása is, igen sok család jött ki a hármashatár-hegyi reptérre.

*

Az elmúlt évek sikerein felbuzdulva május 11-én **plébániai fórumot** tartottunk, amelynek vezérgondolata a Márton atya által hivatalosan is meghirdetett **plébániai zsinat** volt. A szépszámú és aktív érdeklődő erről és más ügyeinkről is gondolatokat cserélhetett (lásd még beszámolóinkat).

*

Másnap, 12-én a 9 órai szentmisén volt az **elsőáldozás**. Az idén 23-an vehették először magukhoz az Úr testét és vérért. Közben szeretettel köszöntjük őket, köszönjük szüleiknek, nagyszüleiknek, hogy elkísérték őket az oltárhoz, felkészítő hitoktatóiknak pedig az áldozatos munkát. Reméljük, közülük sokan többen rendszeres áldozókká válnak.

*

Május 18-án az **észak-budai plébániai** képviselőtestületeinek küldöttei nálunk tartották soros összejevetelű-

ket. Az ülésen *Seidl Fidél* templomatyja ismertette plébániánk történetét, majd *Máron atya*, *Füredi Ivánné* és *Hernádyné Szemere Rita* mutatta be életünket. Ezt követően *Müller Ferenc* kalauzolása mellett a vendégek megnézték az urnatemetőt és az új épületet. További terveinkről *Béres György* szólt, majd a küldöttek számoltak be az elmúlt időszakban plébániájukon történt eseményekről.

*

Lapzártánk után tartja soronkövetkező ülését a **képviselőtestület**. A tervek szerint szó lesz többek között a zsinat előkészületeiről, a plébánián az iroda és az új közösségi terem kialakításáról, valamint a képviselőtestületen belüli munkamegosztásról.

*

Június 23-án, vasárnap ünnepeljük **templomunk búcsúját**. Az ünnepi szentmise délelőtt fél 11 órakor kezdődik. Egész délelőtt, a hagyományhoz híven kirakodóvásár, játék és szeretetlakoma várja a kicsiket és a nagyokat egyaránt. Kérjük, aki teheti, süteménnyel, gyümölcscsel vagy üdítővel járuljon hozzá a közös ünnepléshez.

*

Közeledik a nyár, s a különböző közösségek már megszervezték vagy most szervezik nyári programjukat. Amint a plébániai fórumon már elhangzott, az idén is szervez **napközi tábort** a Karitás. A hívek aktivitásának köszönhetően kialakult az a csapat, amelyik működteti majd a tábort, illetve foglalkozásokat vezet. Amit még kérünk: sütemény és friss gyümölcs (lehetőleg naponta) a gyerekek számára, valamint olyan társas- vagy egyéb játék, amit nélkülözni tudunk. A táborral kapcsolatos minden információ a hirdetőtáblán megtalálható.

*

A tanév végén hálát adunk az Úristennek a kegyelmekért, melyekben részesített az év során, a „megúszt dolgozatokért és feleletkéért”, a sikerekért és a tanulságos kudarcokért is. A felvételizőkért és vizsgázókért még szorítunk és imádkozunk.

Minden kedves hívőnknek, fiatalnak és kevésbé fiatalnak jó pihenést kívánunk. Legyen mottónk a nyárra is: „*Ha imádkozni akarsz, ne várj alkalmasabb időre, mert akkor Istent várokozttatod meg.*” (Morzsák I.)

Béres György

Elsőáldozás, 2002.

(folytatás az 1. oldalról)

A fórum második részében egyéb dolgainkról esett szó. Müller Ferenc a képviselőtestület műszaki bizottságának tagja tájékoztatást adott a plébánián megüresedett lakás felújításáról s arról, hogy az átalakítás során újabb (ill. nagyobb) közösségi helyiséget tudunk kialakítani. Márton atya hozzáfűzte, hogy ha az erre benyújtott pályázaton nem is nyerünk, a felújítást mindenképpen elvégezzük.

Plébániánk anyagi helyzetéről számolt be a gazdasági bizottság vezetője, Horváth Lászlóné, hangsúlyozva, hogy az új épületünk vásárlásához kapott hitel törlesztése igen lassan halad.

Plébániánk családpsztorációs felelőse, Hernádyné Szemere Rita arról beszélt, hogy az utóbbi években - hála az áldozatokat is vállaló aktív társainknak - megélnékül a plébánia élete. Röviden bemutatta különböző közösségeinket (pl. Ba-

ba Klub, Ovis Hittan, Házások Köre) és beszélt a tervekről is, mint például a jegyesoktatás megszervezése, a fiatal házások patronálása.

Béres Györgyné a Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola tanára mutatta be ezután az immár több, mint 10 éves intézményt, kiemelve az iskola nevelési célkitűzéseit és azoknak a mindennapokban való megjelenését.

Végezetül Lukách Krisztina hitoktatónk ismertette a nyári tábor tudnivalóit. Hangsúlyozta, hogy nem követelmény, hogy a táborra jelentkező gyerek hittanos legyen, templomba járjon, sőt még az sem, hogy „jó legyen”. Tehát biztassunk mindenkit (pl. a szomszéd nyaranta csatangoló gyerekét), hogy jelentkezzen a három hét valamelyikére. Ugyanakkor kérte mindazokat, akik bármi módon segíteni tudják a tábort, anyagilag, esetleg foglalkozások tartásával, étkeztetésben való segítséggel, jelentkezzenek Füredi

Ivannénál, a Karitás vezetőjénél. És természetesen az idén is várják és előre is köszönik a hívek gyümölcs és süteményadományait.

A csaknem háromórás fórumon 40-50 hívő vett részt. Szinte minden témához volt hozzászóló, kérdező. Természetesen leginkább a zsinat érdekelt mindenkit. Volt, aki már konkrét javaslatokkal, ötletekkel érkezett, amelyet írásban, mint megfontolásra érdemest át is adott. Az ilyen aktivitásra lesz szükség a következő egy év során, hogy „a plébánia úgy váljon nagyközösséggé, hogy otthont teremtsen az egyének és közösségek számára... A plébániát akkor érzik sokan saját közösségüknek, akkor alakul ki a világiak kapcsolata papjukkal és egymással, ha minél többen részt vesznek aktív munkájukkal a plébánia életében, építésében.” (Zsinati Könyv)

Köszönjük mindenkinek az aktív részvételt

Béres György

Bérmálás utáni csoportkép.

Spányi Antal püspök, Lambert Zoltán esperes, városmajori plébános és Márton atya a bérmálkozottak körében

Csíksomlyó csodája

IRODALOM

Másodszor élhettem át Csíksomlyó pünkösdi csodáját. Azt a sokszor és sokak által leírt, de igazából megfogalmazhatatlan érzést, amit a szent hegyen többszázred magammal átérezhettem. Most mégis egy sokkal régebbi - 1968-ban történt- élménnyel szeretném kezdeni, mert bennem az akkori és a mostani érzések egy életre összefonódtak. Akkor nem pünkösdi volt, hanem húsvét. Még hideg volt és hó mindenütt. Sétáltunk Csíkszereda utcáin, a Somlyót is megnéztük alulról, a Kegyeplom hűvös volt és csendes. A csoda akkor nem itt érintett meg, hanem kicsit távolabb a Békás-szorosban.

Ma már röstellem, de addig Trianon csak egy történelemlecke volt nekem, akár a tatárjárás vagy az 1848-49-es szabadságharc. Aztán ott ráfeküdtem az érintetlen hóra, felettem összehajoltak a hegyek. Az Oltárkő a lemenő naptól vörös fényt vert vissza. Elkezdtem sírni, és sokáig nem tudtam abbahagyni. Katartikus élmény volt. Azóta mást jelent nekem Erdély, a Felvidék, Kárpátalja és Vajdaság. Ezzel az érzéssel mentem aztán harminc évvel később Csíksomlyóra, majd az idén újra.

Már tele volt a hegy, mire zarándokcsoportunk odaért. A lábunk alá nézve kerestük a zetelaki keresztalját, kedves házigazdánkat. Amikor rájuk találtunk, Felső-Krisztinavárosi Plébániánk keresztjét és nemzeti zászlókat éppen megtámasztottuk a zetelaki zászlókhoz, amikor egy örvendező hang kiáltotta a mikrofonba: Nézzétek magyarok! Glória van a Nap körül! Velünk a Szűzanya!

Felnéztünk az égre, többszázezren egyszerre. Anyaországi és erdélyi, felvidéki és kárpátaljai, vajdasági és a világ minden részébe szétszóródott magyarok. Együtt néztünk fel, és egyszerre láttuk a csodát.

A nap körül fényes gyűrű, glória volt. Több mint egy órán keresztül világított. Mondhatnak persze tudományos magyarázatokat meteorológiai fényjelenségről, ezek bizonyára igazak is. Nekünk akkor ez a látvány jel volt, fényes csoda. Velünk volt a Szűzanya.

Pongrácz Judit

Június 24-én ünnepli az Egyház Keresztelő Szent János születését. Ez egyben templomunk búcsúnapja is. Kevésbé ismert azonban az, hogy a nyáron egy másik Keresztelő János-ünnep is van. Augusztus 29-én vértanúságáról emlékezünk meg. Ezt a napot korábban Keresztelő Szent János fejevételének vagy fővételének is nevezték. Ez az ünnep ihlette **Babits Mihály** alábbi versét.

SZENTJÁNOSFŐ

Ki tud tréfásan és könnyedén beszélni?
Kedves társaim, kik küszködtök és vergődtek
a könnyű szóért! sziklákat cepelünk
keblünkben, és táncolni kell! Óh milyen Salomé
bírna táncolni itt!?

A véres Föld, mint egy szentjánosfő,
táncol a légi Sors ölében, noha még
élet, élet van benne! Meg-megrándul,
kínlódik, s néha szédületén
pillanatnyi villanás
fut át: a véres fő Salomé vad ölében
az eljövendő Krisztusról álmodik.

„Isten nélkül nincs tízparancsolat, tízparancsolat nélkül nincs erkölcs”

Jubileumi Engesztelő Gyalogos Zarándoklat 2002.

Áprilisban, a választás két fordulója között, a budapesti plébániák küldöttei a városmajori kistemplomban gyűltek össze, hogy a **Jubileumi Engesztelő Gyalogos Zarándoklat** előkészületeiről tanácskozzanak. A tanácskozást megnyitó *Lambert Zoltán* atya a zarándoklat hármasköréről beszélt. Emlékezni, és egyben megőrizni, amit Mindszenty példaként ránk hagyott: a *felelősségtudatot, a bátor helytállást és a hazaszeretetet*. Tanúságot tenni *hitünkről, egyházunkról, a Szűzanyáról. Közösén imádkozni.*

A zarándoklatra egy kis füzetet is megjelentetett a rendező városmajori és máriaremetei plébánia. A szerző dr. Mészáros István, többek között arról szólt, hogy tiszteljük Mindszentyt, de ahhoz, hogy tudatosabban kövessük, ismernünk kell alakját. Ezt szolgálja a kiadott ismertető. Majd feltette a kérdést: **miért fontos ma, 2002-ben a mártír bíboros?** Erre a zarándoklat motatójául választott idézet ad feleletet: *„Ha ezren és százezren kiáltják, hogy Istent akarjuk, akkor talán meghallják, és figyelembe veszik. Isten nélkül nincs tízparancsolat, tízparancsolat nélkül*

nincs erkölcs.” Folytatva a gondolatot hangsúlyozta: Mindszenty védte a tízparancsolatot, magyarázta a krisztusi erkölcsöt. Védte az alapvető emberi szabadságjogokat, az emberi élet méltóságát akkor, amikor azt '45 után lábba taposták. Védte a katolikus iskolákat, a keresztény műveltséget.

Amikor tiszteljük, és követendő példaképpül választjuk, elég, ha a következő kérdésekre keressük a választ:

Kell-e ma védeni a tízparancsolatot? Kiállunk-e mellette?

Szükség van-e ma magasabb erkölcsiségre, alapvető emberi szabadságjogokra, az emberi élet védelmére, az emberhez méltó életre? Ki kell-e állni érte? Kiállunk-e érte?

Védeni kell-e ma a katolikus iskolákat?

Ma, a kommunizmus után, a globalizáció és szektásodás korában mennyire tudunk a katolikus egyház igaz tanításához hűek maradni? Mennyire érvényesül életünkben a katolikum és a hungarikum?

Mindezeket gondoljuk át, amikor szeptember 14-re programot készítünk magunknak és családunknak!

dunknak!

A technikai lebonyolítással kapcsolatban a szervezők elmondták, hogy a zarándoklat a katolikus iskolák bázisán szerveződik, de nagyon számítanak a plébániák részvételére, s kéri, hogy lehetőleg a plébániák hívei együtt zarándokoljanak. Gyülekezés szeptember 14-én 7 órától a Városmajorban, indulás 8 órakor, szentmise Máriaremetén 12 órakor. Kéri, hogy zászlókat, táblákat hozzunk magunkkal. Szóróanyagot (énekrendet) a helyszínen kapunk a rendezőtől. Aki nem tudja az utat végig gyalog megtenni, annak segítséget adnak, de előre kell jelezni. Lehetőség van útközben is csatlakozni, illetve aki a gyaloglást nem bírja, csatlakozhat a zarándoklathoz Máriaremetén is. A higiéniai feltételek a Városmajorban és Máriaremetén is biztosítva lesznek, útközben ivóvizet biztosítanak.

Minél többen vegyünk részt a zarándoklaton, imádkozzunk a mártír bíboros boldoggá avatásáért, s kérjük a Szűzanya és az ő közbenjárását a *Pannonia Sacráért*.

B.Gy.

Schola zarándoklat a pápa szülőföldjére

Három éve Csíksomlyóra, tavaly Rómába, most nyáron pedig Lengyelországba zarándokol az énekharca apraja-nagyja, előreláthatólag közel ötven fő. Az ötnapos út során - július 4-8. között - felkeressük a lengyelek világhírű nemzeti kegyhelyét, Czestochowát, ahol a híres „Fekete Madonna” kegykép előtt szentmisén veszünk részt és éneklünk, elzarándokolunk a pápa szülővárosába,

Wadowicébe és korábbi székvárosába, Krakóba. Számos magyar emlékekkel is megismerkedünk. Lelki és idegenvezetőnk egy fiatal lengyel szerzetespap, *Burbela Grzegorz*, vagyis *Gergely atya* lesz. Ő az Isteni Ige Társasága (verbiták) missziós rendnek tagja. Másfél éve él Budapesten. Misszionárius, aki nem Afrika, Ázsia vagy Latin-Amerika egzotikus tájait választotta missziós tevékenysége

színhelyéül - legalábbis egy öt-éves ciklusra -, hanem hazánkat. Jól tette. Sajnos a magyarság vallási élete misszionáriusok iránt kiált, és ő e hívást meghallotta. Ahogy meghallotta kérésünket is és elvállalta zarándokutunk előkészítését és vezetését. Első szóra. Előre is köszönet érte. Utunkról részletesen szeptemberi, *veni sancte-i* számunkban számolunk be.

Sz. Cs.

ZSINATRA KÉSZÜLÜNK

A május 11-i plébániai fórumon Márton atya meghirdette a plébániai zsinatot, melynek időpontjával a képviselőtestület 2003 pünkösdjé előtti hét végét jelölte ki. Többekben felvetődhet a kérdés, **mi a zsinat célja, mit is jelent a plébániai zsinat a hívő számára?**

A zsinat célja, ha tömören akarjuk meghatározni, a plébánia, mint közösség életének áttekintése, a jövőbeli célok, feladatok meghatározása.

„A plébánia elsősorban nem struktúra, terület vagy épület, hanem inkább Isten családja, testvériség, amelynek egy a lelke, családi testvéri befogadó ház, a hívők közössége” (Christifideles Laici) A plébániai közösség akkor él, ha tagjai

Úrnap körmenet 2002

szeretkapcsolatban vannak egymással. A plébánia nagy közössége csak akkor tud élő és hatékony lenni, ha több kisebb közösség működik benne, pl. imacsoportok, karitászcsoport, szköla, fiatalok és idősebbek különböző csoportjai, házasulandók és házasok körei. A világi jog és egyben kötelessége is, hogy felelősséget érezzenek egyházközségükért, hogy dolgozzanak annak megújulásáért. Küldetésükhöz tartozik, hogy részt vegyenek a plébánia evangelizációs munkájában keresztény tanúságtételükkel is, de a gyermekek hitre nevelésében (hitoktatás), a liturgia szebbé tételé-

ben, közös ünnepek, rendezvények létrehozásában is. Különösen fontos az élő plébániai közösség ma és az elkövetkezendő években, amikor hosszantartó paphiányra kell felkészülnünk.

Természetesen, a közösség nem magától alakul ki, mint ahogy „... a közösségi ember sem születik meg magától, hanem erre nevelni kell. A fejlődés lépcsőfokait végig kell járni...” (Zsinati könyv 3324). Ehhez szükséges, hogy a plébánia tagjai barátként forduljanak egymás felé, törekedjenek egymás személyének, szükségének és igényeinek megismerésére, ismerjék és alkalmazzák a közösségépítés eredményes és elfogadott módszereit és hasznosítsák a lelkeségi mozgalmak eredményeit (ZSK 3526)

A következő kérdés pedig: hogy kell egy plébániai zsinatot „csinálni”?

Az első, amit tudnunk kell, hogy a zsinat nem cél, hanem eszköz, amely abban segít, hogy feladatainkat pontosabban meg tudjuk határozni, hogy ebben a „befogadó házban” mindenki megtalálja azt a közösséget, amelyre vágyik, és hogy a ma még nem hívők számára is vonzása legyen a katolikus közösségnek.

A második, hogy bár zsinat csupán néhány nap, az előkészület, a tartalmi munka közel egy évig fog tartani. Szerencsénkre már több

plébániai közösség járt előttünk ezen az úton, így nem kell nekünk mindent kitalálni.

Legfontosabb a **lelki előkészület**, amely során a Szentlélek Úristen segítségét kérjük vállalkozásunkhoz. Ezt szolgálja majd a szeptemberi Mindszenty-zarándoklat és a plébániai lelkigyakorlat.

A következő feladat a különböző **munkacsoportok létrehozása**. Az ő feladatuk lesz, hogy a plébánia életének különböző területeit érintő kéréseket, kérdéseket, javaslatokat összegyűjtsék, rendszerezék, összejöveteleket szervezzenek, ahol lehetőség nyílik majd a közvetlen gondolatcserére is. Mindehhez elengedhetetlenül szükséges valamennyiünk nem csak lelkesedése, de *folyamatos aktivitása* is. A munkacsoportokon belül esetenként alcsoportok is alakulhatnak. *Ezúton is kérjük mindazokat, akik szívesen vennének részt egy-egy csoport munkájában, jelentkezzenek a sekrestyében.*

Terveink szerint hét munkacsoportot hoznánk létre:

1. *Evangelizációs munkacsoport:* (vezető: Szende Ákos)

Ide tartozik a hitoktatás, közösségeink (ovis hittan, babaklub, ministránsok, cserkészek, szköla, gitárosok, felnőtt közösségek,) lelkiségek.

2. *A keresztény család munkacsoport* (vezető: Hernádyne Szemere Rita)

Területei: jegyesoktatás, családcsoportok, csonka családok pasztoralása, vegyes házasságok, gyerekek a családban, idősek a családban, krízishelyzetben lévő családok segítése.

3. *Liturgikus munkacsoport:* (vezető Szauer Tibor)

Cél, hogy a liturgia valóban ünneplés legyen és valódi találkozás Krisztussal. „A liturgia az Egyház szívverése. Ezért nem mindegy, milyen egyházközségünk liturgikus élete, mennyire valósul meg a tevékeny

részvétel a hívek részéről, mennyire élő a liturgiánk” (szentendrei Keresztelő Szent János egyházközség zsinata). A vizsgálandó területek: szentségek, szentelmények, a szentmise, a liturgikus év, ének és zene az egyházközségben, a liturgikus tér, zsoltosma, az oltáregylet tevékenysége.

4. *Karitás munkacsoport* (vezető: Füredi Ivánné)

Területei: Karitás, mint közösség, idősek és betegek pasztorálása, hátrányos helyzetű családok segítése, segélyezés, táboroztatás.

5. *Ökumenikus munkacsoport* (Vezető: Sapszon Ferencné Homonnay Márta)

Cél, feltárni a kapcsolattartás újabb lehetőségeit és ápolni a már létrejött kapcsolatokat.

6. *Műszaki-gazdasági munkacsoport*: (vezető: Horváth Lászlóné)

Feladata, hogy felmérje az egyházközség helyzetét, adottságait, lehetőségeit és esetleges hiányosságait, s ezek alapján meghatározza a tennivalókat, hogy biztosítva legyenek az eszközök is az előző csoportok munkájához. („nemcsak igével él az ember”).

7. *Média munkacsoport*: (vezető Szerdahelyi Csongor)

Célja, hogy a média adta lehetőségeket hitbeli céljaink megvalósításához minél szélesebb körben al-

beli vagy más írásos javaslatételre is. Ezek alapján készítik el majd a munkacsoportok azt az írásos dokumentumot, amit majd a zsinat két napján megvitatnak.

Kérjük tehát egyházközségünk minden tagját, hogy aktívan, elköte-

Úrnapi körmenet 2002

kalmazzuk (kommunikáció, tájékoztatás, oktatás, evangelizáció).

A hívek véleményének, javaslatainak összegyűjtésére **kérdőíveket** fognak az egyes munkacsoportok készíteni, de lehetőség lesz a **szó-**

lezetten és felelősséggel vegyen részt a következő egy év munkájában.

B.Gy.

Június első reggelén 7 órakor cserkészek népes kis csapata gyűlt össze a Batthyány téren. Hátunkon kisebb-nagyobb hátizsákkal indultunk tavaszi portyánkra. Hála a korai indulásnak már 9-kor kitett bennünket a busz a Kétebükfa-nyeregnél, hogy nekiinduljunk a Pilis-tető megmászásának. Egy jó mászás után meg is érkeztünk első célunkhoz, ahol mindenki kipihenhetette magát egy kicsit. Fel lehetett menni a csúcsra, valaki a reggelijét pótolta, megint mások a rét virágainak meghatározásában merültek el. Így indultunk el lefelé Pilisszentkeresztre. Útközben megcsodáltuk a panorámát: még az Erzsébet-kilátót is fel lehetett fedezni a János-hegy tetején! Kiérve a faluból egy kis szurdokban folytattuk utunkat, ahol az ebédet

Erőt próbáló nyári kaland

is elköltöttük, majd nekivágtunk aznapi utolsó emelkedőnknek. Itt aztán már végképp magunkra voltunk hagyatva, mert jelzés csak néha, mutatóba tűnt fel. De azért megérkeztünk Királykútra, felvertük sátrainkat, fát gyűjtöttünk, és tüzet raktunk. Míg készült a parázs a szalonnasütéshez, a táborúzi számokat találtuk ki. Minden órs húzott egy címet és egy stílust: komédia - lepkevadász, tragédia - fogorvos, mese - rajzszög, dal - papa. Innentől a fantáziánkra volt bízva, mit találunk ki.

A nyugodalmas éjszaka után hideg reggelre ébredtünk. Gyors reggeli torna, reggeli, sátorbonthatás, összepakolás, és már kapaszkodtunk is fel a Prédikálósziókra.

Kifújtuk magunkat, megnéztük a Börzsöny csúcsait, aztán továbbindultunk. A Vadálló-köveknél még gyönyörködtünk a tájban, de aztán nehezebbre fordult a sorunk. Ugyanis a nagy hátizsákokkal a meredek hegyoldalon lefelé a térdünk alig bírta az ereszkedést. De ezt is túléltek. Dömös határába érve elkezdtünk sietni, hogy még elérjük a buszt. Jól is tettük, mert az egész délelőtt fenyegető felhőkből el kezdett szemetelni az eső. A buszon még jókat játszottunk, míg egyesek a két nap fáradalmait rögtön alvással „gyógyították”.

Így jártuk meg a Pilist és a Visegrádi-hegységet. Jókedvűen, újabb emlékekkel tértünk haza, s várjuk az újabb találkozást, a nyári tábor.

Vajna Balázs

Az egyház tavaszát érzem...

- Gantin bíboros látogatásáról -

„Tavasszal itt gyönyörű lehet...” — mondotta Gantin bíboros, amikor a Leányfalun épülő új lelkigyakorlatos ház tövéből széttekintett. Azután így folytatta: „De én, ebben a csipős novemberi szélben is a magyarországi katolikus egyház tavaszát érzem, amikor ennek az új épületnek küldetésére gondolok... Nagyon szeretnék itt lenni a felszentelésen...”

Frissen esett hó takarta a farkasréti halmokat, amikor az új templomot és a XXIII. János pápáról elnevezett otthont meglektette. Arcáról mégis az afrikai napsütés fénye és melege áradt. „Csodálatos, csodálatos... — rebegte, azután egy pillanatra árnyékba borult ez a beszédes arc. Talán szülőföldjére gondolt és afrikai testvéreire. Mert hiába, hogy küldetése Rómához köti, szíve mindig ott bolyong és ami szépet és jót lát jártában-keltében, azt odaálmodja, a „fekete földrész” ébredő egyházainak küzdelmes életébe.

Fiatalok között

A felső-krisztinavárosi plébániatemplom diákmiséjét november 29-én vasárnap délelőtt 9 órakor Bernardin Gantin bíboros tartotta. Már több, mint fél órával a kezdés előtt zsúfolásig megteltek a padok a különböző korosztályhoz tartozó gyermekekkel, óvodásoktól az iskolásokig. Kezükben kis papírzászlókat lobogtattak, magyar és a bíboros afrikai: ü-lőhazájának színeivel. A szentélyben foglalt helyet Lékai László bíboros, prímás, esztergomi érsek és Ijjas József kalocsi érsek, ná-pai trónálló. A templomba érkező Gantin bíborost először egy kis-gyermek köszöntötte virágcsokorral, majd pedig Haid Árpád plébános szólt néhány szót latin nyelven. Felajánlásakor a gyerme-

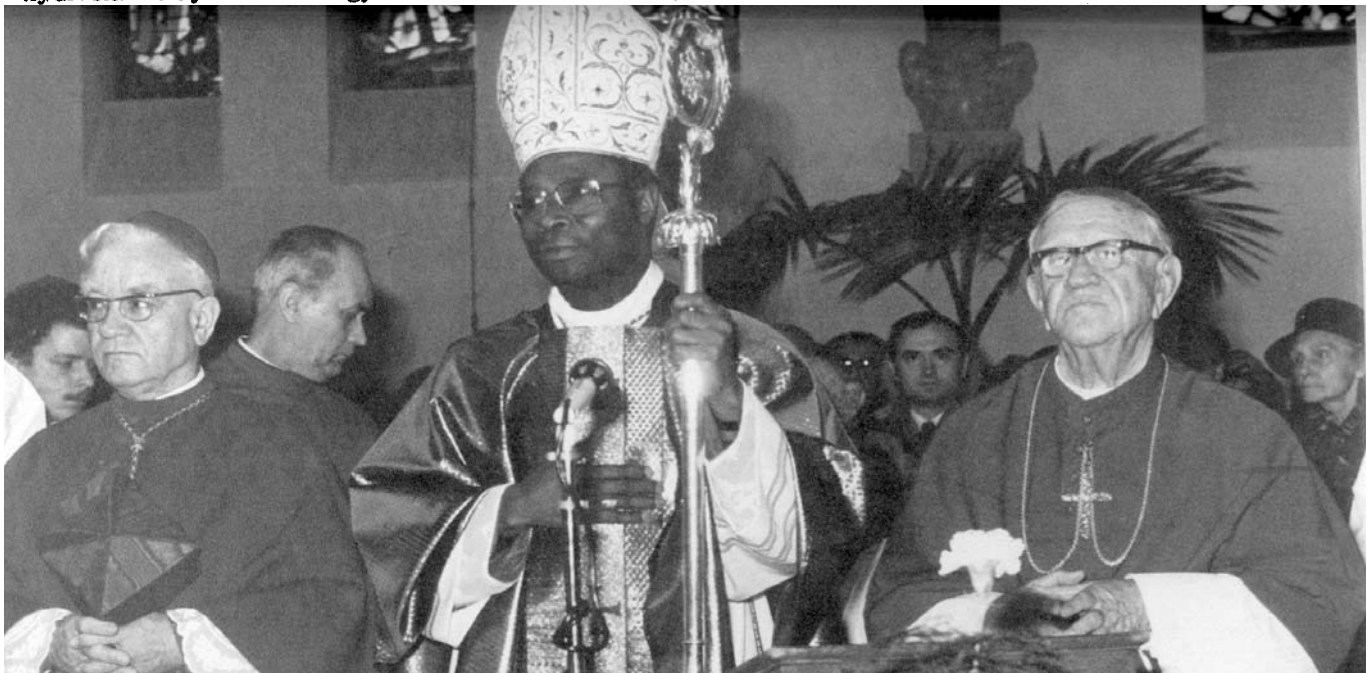
kek különböző ajándékokat — többek között templomuk művészi emblémáját — vitték az ol'árhoz.

Francia nyelvű beszédében — amelyet Gál Ferenc, a Hittudományi Akadémiai professzora tolmácsolott magyarul — Gantin bíboros arról szólt, hogy mennyire szép a vendégszeretet és milyen fontos ez az ő hazájában, Afrikában is. Ez a vendégszeretet tette lehetővé a krisztusi hit elterjedését. Napjainkban az emberiség — mindegy, hogy kinek milyen színű a bőre — együtt munkálkodik a kölcsönös megértés, az igazi szeretet elmélyítésén. Elmondta azt is, hogy ha visszatér a Vatikánba, személyesen adja át a Szentatvának a magyar gyermekek köszön-

tését, s ugyanezt tolmácsolja majd az afrikai gyermekeknek is.

Szentmise után, plébánosuk szakavatott irányításával, adventi játékot mutattak be a gyerekek, a prófétai jövendölésekből és az Agyali Üdvözletből összeállított szövegek alapján. A játékot fuvola- és hegedűszóoló színesítette. Ezt követően Lékai bíboros beszélt magyar és olasz nyelven, majd Gantin bíboros könnyekig meghatódottan mondott köszönetet a főlemelő ünnepségért és a közreműködőket a Szentatya főnvp-képével, valamint egy éremmel ajándékozta meg.

A lelkes hangulatú ünnepség a magyar és a pápai himnusz el-éneklésével ért véget.

A napokban nyolcvanadik születésnapját ünneplő Gantin bíboros 1981 adventjében a Felső-Krisztinavárosban. Jobbján Lékai László bíboros prímás, balján pedig Ijjas József kalocsi érsek, akinek budapesti lakása plébániánk épületében volt.

Gál Ferenc: A vértanúság keresztény értékelése

Részletek a professzor úr Apor Vilmos boldoggá avatása alkalmából 1997 őszén a budai ciszterci gimnáziumban elmondott beszédéből.

A kereszténységnek azok voltak az igazi tanúi, akik hitvallásukat vérrükkel pecsételték meg. A keresztény vértanúság ősmintája Jézus Krisztus. Róla állítja a Jelenések könyve (1,5), hogy ő a „hűséges tanú”. Saját magát életében is így jellemezte: „arra születtem s azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról” (Jn 18,37). Amit Jézus tanított és aminek mondta magát, azért vállalta a halált. Nem dacból, hanem küldetéséhez való hűségéből és az Atya iránt való engedelmisségből. Igazolta és bemutatta, hogy a földi élet nem a legnagyobb érték, hanem arra való, hogy általa kiérdemeljük az örök életet.

Ha pontosabbak akarunk lenni, még hozzá kell fűzni, hogy Jézus tanúskodása nem egyszerűen az igazságnak szólt, hanem annak az igazságnak, amely mögött a mennyei Atya állt.

Krisztus azt akarta, hogy tanúságtétele folytatódjék egyházában. Apostolait ezzel küldte a világba: „Tanúim leszek, kezdve Jeruzsálemtől egészen a föld határáig” (ApCsel

1,8). Bátorításul még ilyeneket mondott: „Aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom Atyám előtt” (Mt 10,32). Tanúságtételre mindig lesz alkalom, mert ha őt üldözték, tanítványai is ki lesznek téve hasonló sorsnak (Jn 15,20). De ne azoktól féljenek, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni, hanem attól, aki a testet és a lelket kárhözatra vetheti (Mt 10,28).

A vértanúságban van pozitív és negatív elem. Pozitív elem a tanúskodás a hit, a keresztény erény és a Krisztushoz való hűség mellett, s a tanúskodásra az alkalmat a helyzet adja. Ezért állapította meg már Szent Ágoston, hogy valakit nem az tesz vértanúvá, hogy mit szenvedett el, hanem az, hogy milyen okból vállalta a szenvedést és a halált. Vértanú tehát az, akit megölnének, mert nem akarja megtagadni a hitét vagy aki ragaszkodik erkölcsiségéhez vagy aki úgy gyakorolja a szeretetet, hogy védelmezi a gyengét az erőszakkal szemben. Erre vonatkozik Krisztus szava: „Nincs nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). A vértanúságban a pozitív elem tehát nem az, hogy valaki keresi a halált, hanem az, hogy ragaszkodik a magasabb értékekhez. A keresztény életet a hit, a remény és a szeretet határozza meg. Itt mind a három kifejezésre jut. Csak az tudja az igazságot, az Isten ügyét és a felebaráti szeretetet mindennél előbbre helyezni, aki hitében elfogadja Istent mindenhatónak, az élet szerzőjének és igazságos bírónak. Ez a hit nem elméleti tudás, hanem személyes magatartás, amelyet színez az a tudat, hogy Krisztus kitaposta

előttünk az erények útját, s különösen akkor van velünk, ha vele együtt vállaljuk a keresztutat.

A pozitív elemek mellett látjuk meg a negatív elemek értékét is a vértanúságban. A vértanú nem harcban esik el, hanem elfogadja a halált. Ebben döntő mozzanat az odaadás, az áldozatvállalás, az Isten iránt való engedelmisség és a bizalom, nem pedig a csak azért is. A vértanúságban az ember nem maga akar nagy lenni, hanem az eszmét és az ügyet tartja nagynak. Ebből is következik, hogy az igazi áldozat vállalása vallásos tett. De ehhez még egy szempont hozzájárul. Ha ebben benne van a tanúskodás Krisztus mellett, akkor különös módon vonatkozik rá az ő szava: *Nélkülem semmit sem tehettek* (Jn 15,5). Ezért amikor az egyház valakiről megállapítja, hogy halála valódi vértanúság volt, akkor ez a szempont döntő szerepet játszik. A kegyelem arra képesíti az embert, hogy Krisztust kövesse, ne pedig saját érdekét vagy indulatát.

Az egyház kezdettől fogva értékelte a vértanúságot. Tudták, hogy a vértanúságban kézzelfoghatóvá válik a kegyelem ereje és kifejeződik az igazi emberi nagyság. A vértanú átéli hitének értékét, felülemelkedik a múlandóságon és kimutatja az erkölcsi rend erejét. Ezért kifelé is van hatása. A tettekben megnyilvánuló tanúskodás másokba is bátorságot önt. Az első keresztény századok hitvédői úgy tekintették a római üldözések vértanúságát, mint erkölcsi csodát, amely hozzájárult a keresztény vallás igazolásához.

Isten országának szüksége van az erények hősiegy gyakorlására. Amíg vannak hősök, amíg az igazságnak és a szeretetnek vannak tanúi, addig a gonoszság nem tud elhatalmasodni a földön.

CSALÁD ROVAT

A Szűzanya, égi Édesanyánk és Közbenjárónk tisztelete áll a *Schönstatti Családmozgalom* középpontjában.

Ezt a mozgalmat 1914-ben alapította Josef Kantenich atya, aki a Szűzanya kegyelme által már a XX. század elején felismerte, hogy a modern, felgyorsult világban az embereknek megújulásra van szüksé-

Mária, a család Anyja és Királynője, kérünk Téged! Élj és működj a mi családjunkban is! Jöjj hozzánk, hozd el nekünk Krisztust és segíts nekünk, hogy a házasság szentségének kegyelméből élhessünk!

Légy Anyánk és Nevelőnőnk! Alakítsd családunkat a názáreti Szent Család példájára házi egyházzá, a hit, az otthonosság és a biztonság helyévé! Hadd legyünk egyek a szeretetben és hadd legyünk türelmesek és megértők egymással! Adj erőt, hogy a szabadság és a tisztaság, az öröm és a béke légkörét tudjuk ápolni!

Alakíts minket, szülőket olyan apákká és anyákká, akik minde- nek előtt példájukkal mutatják az utat! Segíts, hogy védjük az induló életet és mindegyik gyermekünket elfogadjuk olyannak, amilyen! Segíts, hogy szolgálhassuk mindegyik gyermekünknel azt a hivatást, melyet Isten helyezett a szívébe!

Segíts, hogy Hozzád hasonlóan mi is készséges igent mondjunk Isten akaratára! Adj világosságot sötét óráinkban, erőt a nélkülözésben, vigasztalást a szenvedésben!

Segíts, hogy házunk szentéllé váljon, ahonnan szeretet, béke és öröm sugárzik, hogy a jövő egyházának építőkövei lehessünk! A család Anyja és Királynője, Neked szenteljük magunkat. Áldd meg és veddelmezd családunkat! Ámen

gük. Ez a lelki megújulás, vagyis az erős, szabad, felelősségteljes és szeretni tudó ember kialakítása csak a nevelés-önnevelés útján való s í t h a t ó meg. Ehhez

kérte Kantenich atya a Szűzanya segítségét, hogy

- egészen felajánlva neki önmagát, igazi anyaként gondoskodjon neveléséről és lelki fejlődéséről.

Tanítványait is arra buzdította, hogy lépjenek szeretetszövetségre a Szűzanyával, tekintsék őt példaképüknek és nevelőjüknek, aki segít kialakítani bennük Krisztus vonásait. Arra indította őket, hogy a Szűzanya által megerősítve győzzék le önmagukban a rosszra hajló természetet, kövessék őt minél hűségesebben köteleességteljesítéssel, áldozathozattal és imával; szenteljék meg életüket és adják át magukat igazán Istennek.

Kantenich atya Schönstattban egy elhagyott kápolnában Mária-kegyhelyet hozott létre, ahol kialakította a közösség lelki-szellemi központját. Így a Szűzanya „odatelepvedve” a közösségbe segíti a megújulni vágyókat és közvetíti számukra a kegyelmeket.

1914 óta a mozgalom a világ több, mint 30 országában terjedt el. Mindenütt nemzeti (ún. leány-) szentélyek épültek, hogy ott is áradhasson a kegyelem. 1947-ben in-

A majálison mindig süt a nap

dult el a mozgalom egyik ágaként a Schönstatti Családmozgalom. Ez mára az egész Schönstatt alapja. Ugyanis a Szűzanya anyai-nevelői működésére és kegyelmeire körünkben leginkább a családi otthonokban van szükség és lehetőség. Hiszen a család az „új ember” személyiségének bölcsője. A schönstatti családok otthonukba hívják Máriát, házi szentélyt építenek neki, ahol a család összegyűlhet közös imára. Az Ő jelenléte megszenteli házukat, házasságukat és gyermekeiket, ők pedig az életszentségre törekedve szeretnék megújítani a világot és az egyházat.

A Magyar Schönstatti Családmozgalom központja:

Gódány Róbert és Rita
8272 ÓBUDA VÁR
Fő utca 11.
Tel.: (87) 479 014

A Budapesti Régió vezetői:
Endrédi István és Cecília
Tel.: 282 38 75

PÁLYÁZAT

Kedves Gyerekek!

Ha egy esős nyári délutánon éppen nincs mit csinálnotok, unatkozás helyett rajzoljátok le vagy írjátok meg nekünk **legszebb nyári élményeiteket!**

Az elkészült műveket **szeptember végéig** adjátok le a sekrestyében!

A legjobb alkotásokat jutalmazzuk!!!

A legszebb fogalmazásokat megjelentjük újságunkban, a rajzokból pedig kiállítást rendezünk.

A 2002. év első negyedének anyakönyve

Január, február és március hónapokban 33 testvérünket temettük el.

1. dr. Hajduné sz. dr.Kling Katalin (57)
2. Scharf Aladárné sz.Herboly Gizella (96)
3. Kónya Józsefné sz.Karkuska Mária (85)
4. Simó László (92)
5. Fogarasy Katalin (63)
6. Csucsi Gyuláné sz.Kerényi Rózsa (56)
7. Fehér József (92)
8. Bódiné Szénási Klára (67)
9. Balasa Ágoston (93)
10. Kótelki Henrikné sz.Schuster Cecilia (80)
11. Limbeck László (60)
12. Bódis Jánosné sz.Németh Ilona (90)
13. özv. Horváth Sándorné sz.Balczer Magdolna (75)
14. dr. Tiborc-Szegi Oszkár (91)
15. Nagy Ferencné sz.Cseppán Mária (79)
16. dr. Zetelaky Tamás (82)
17. Mikolay Miklós (88)
18. özv. dr. Török Pálné sz.Zwirschtz Ilona (98)
19. Tamás Károlyné sz.Sztrapek Ilona (83)
20. Erdey-Grúz Tiborné sz.Habán Mária (89)
21. Szmetya Aranka (103)
22. Lengyel Lajosné sz.Steiner Katalin (79)
23. Dobrovolny Anna (89)
24. Tihanyi Ferenc (86)
25. özv. Dérci Lászlóné sz.Lukács Margit (77)
26. Dr. Lóránt Ferencné sz.Seidl Margit (93)
27. Erlich Ferenc (74)
28. Jakopovits Ilonka (100)
29. Vidák János (82)
30. Szöllősi Mihály (81)
31. dr. Bárczi Zoltán (34)
32. Szentgróti János (88)
33. dr. Takács Zoltán (87)

Az év első 3 hónapjában a templomban 9 keresztelő és egyetlen egy esküvő volt.

1. Lakatos Réka Petra (2001)
2. Müller Ferenc Ágoston (2001)
3. Lits Levente Tamás (2001)
4. Lits László Áron (2001)
5. Takács Kinga Borbála (2001)
6. Szauer András (2001)
7. Kovács Benedek Áron (2002)
8. Papp Dániel (2001)
9. Károlyi Péter József (2001)

Esküvő:

Csáti Zsolt Ferenc - Kovács Beatrix

2002 májusában öxellenciája Spányi Antal esztergom-budapesti segédpüspök úr a következő testvéreinket részesítette a bérmálás szentségében.

1. Bajzik Edina
2. Bartányi Réka
3. Bóné Zoltán
4. Brunecker Éva
5. Galambos Katalin
6. Kovács Dániel
7. Kovács Mária
8. Lendvai Ákos
9. Ludányi Zsuzsanna
10. Pataki Lőrinc
11. (Pollák) Kis Petra
12. Szabó Sándor Lajos
13. Szerdahelyi Miklós
14. Szinyei-Merse Kálmán László
15. Varga Rita
16. Vásárhelyi Rita
17. Vető Miklós
18. Vihar Levente

Az idei évben is folytatja plébániánk a műszaki, felújítási munkálatokat. A plébániaépületben, a jelenlegi irodával szemben található kis lakás már tavaly megüresedett, amit eddig átmeneti raktárként használtunk.

A lakáshoz egy előtér, egy WC, egy kamra, egy konyha és egy szoba tartozik. A felújítás és átalakítás után az előtér és a szoba működik majd irodaként. A jelenlegi iroda

A plébániai iroda átalakítása

egy közös használatú külön helyiségként, vagy egy további hittanteremként is szolgálhat, de a tanácsteremmel is összenyitható lesz.

A munkálatok a sekrestyés lakást is érintik. A felújítással az előtér megnő, ahonnan elérhető lesz a konyha is, így komfortossá válik.

Az átalakítás után a már említett előtérén keresztül a konyha közvet-

lenül a folyosóról is megközelíthető lesz, így mindenkinek a rendelkezésére állhat. Jó szolgálatot tesz majd a nyári gyermek-táborok, diákmise utáni agapék és - a hála Istennek egyre gyakoribb - egyéb rendezvények, vendéglátások alkalmával.

A munkálatok anyagi kiadásait remélhetőleg jelentősen csökkenti a Széchenyi-tervhez beadott pályázatunk kedvező elbírálása.

Müller Ferenc

GITÁROS SAROK

Felső-Krisztinavárosi Gitáros Együttes
1990-2002

Hirdetjük a kedves testvéreknek, hogy a nyári **szünet előtti utolsó** „gitáros” szentmise **2002. június 23-án**, a nyári **szünet után az első** „gitáros” Szentmise **2002. szeptember 8-án** lesz.

A húsvéti ünnepeket évek óta körünkben töltő Mgr. Anthony Stark a „The Ransomer” című angol katolikus folyóirat ez évi negyedik számában beszámol plébániánk életéről, egykori tulajdonunk visszavásárlásáról, templomépítési

Egy találkozási...
Egy találkozási...

2002. április 27-én a RÉKA (Rákosfalvai Éneklő Katolikusok) gitáros összejövetelt rendezett a Rákosfalvai Plébánián, ahova miniket is meghívtak, s mi saját dalainkat összeszedve, néhány külön próba után szívesen indultunk útnak. A jelenlévő hat gitáros csoport (pasarétiak, újpest-kertvárosiak, veres-egyháziak, dunadogdányiak, Pipó József...) adott elő néhány dalt egymásnak, s családi hangulatban töltöttünk együtt egy kellemes dél-

utánt. Megpróbáltuk elkerülni a koncert-jelleget, és szolgálatként adtuk át egymásnak szerzeményeinket, lelkesedésünket. Külön cél volt a gitáros együttesek közelebbi ismerkedése, ami meg is valósult meghívásokon, kotta-cseréken keresztül is. Többek között az eseményről készült CD-felvétel is azt szolgálja, hogy a közös énekléssel zárult eseményt megtartsuk emlékezetünkben, ami egyébként sem lesz nehéz.

Szenkovits Lili

Köszönjük, a RÉKA együttesnek (Rákosfalvai **Éneklő KA**to-likusok), hogy elfogadták meghívásunkat, és templomunkban 2002. május 19-én a „gitáros-szentmisén” szolgáltak. Isten áldjon Benneteket!

Angolul tanulók figyelmébe

elképzeléseinkről, kiváló építészaink terveiről. Az angol pap meggyőződése, hogy leendő templomunk Budapest egyik legszebb épülete lesz... A nagyheti szertar-

tások mellett sem megy el szó nélkül: hatvan ministráns és énekkaros fiatal vette körül az oltárt minden alkalommal, s a hívek is annyian vettek részt az ünnepi liturgiákon, hogy sokan kiszorultak a templomból.

A Fourth Falkland Visit and Easter in Budapest

Two years ago I told you something about St John the Baptist's parish in Budapest where I have spent Holy Week and Easter for the past five years. The plans for building the church, originally begun in the 1930s but frustrated by the War and then by the Communists, are taking shape. The crypt was completed but compulsorily purchased by the authorities who deemed the temporary church adequate and leased it out as a disco! This the parish has re-acquired (at a price!) and put to good use as a parish columbarium for deceased parishioners at the lower level and above it a fine social centre for the living. No less than two parishioners are qualified architects who plan building the new church on its own foundations astride the original crypt. It will be one of the most striking new Catholic churches in Budapest. However, as it will take ten years to raise the funds and build, they have beautifully renovated the 'temporary' church of 1932 to mark its 70th year. Once again their Holy Week and Easter liturgy was memorable with around sixty youngsters either singing or serving on each occasion with many parishioners always forced to stand outside. It did one's heart good!

ANTHONY STARK

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

Megjelenik évente hatszor: Adventre, Böjtelőre, Nagyböjtre, Húsvétra, Te Deum-ra és Veni Sancte-ra

V. évfolyam, 5. szám 2002. Te Deum, következő lapzártá: 2002. augusztus 25.

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Lukách Krisztina, Müller Ferenc, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós

Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyébe vagy a felsokrisztina@freemail.hu e-mail címre.

Lapunk megjelenését a Szociális és Családügyi Minisztérium támogatja.